

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 37/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Pavla Šedivého, bytom B. M., zastúpeného advokátom JUDr. D. K., Advokátska kancelária, S., ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 130/2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Pavla Šedivého o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2004 doručená sťažnosť Pavla Šedivého, bytom B. M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. K., Advokátska kancelária, S., ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 130/2003.

Sťažovateľ uviedol, že splnomocnil svojho právneho zástupcu na podanie žaloby o zrušenie spoluvlastníctva. Po zistení, že uvedenú žalobu už podala spoluvlastníčka, požiadal okresný súd o jej predloženie, aby sa k nej mohol vyjadriť. Žaloba mu predložená nebola, preto podal vzájomný návrh, avšak okresný súd napriek tomu nekonal. Listom z 13. septembra 2004 požiadal predsedu okresného súdu o odstránenie priet'ahov v konaní. V odpovedi na túto žiadosť okresný súd uviedol, že pôvodný návrh nedoručil, pretože navrhovateľka nezaplatila súdny poplatok. Právny zástupca sťažovateľa bol zároveň vyzvaný na doplnenie a upresnenie vzájomného návrhu. Listom z 29. septembra 2004 predseda okresného súdu uznal priet'ahy a zdôvodnil ich pracovnou zaťaženosťou sudkyne.

Na základe uvedených skutočností sa sťažovateľ domnieva, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 130/2003 došlo k porušeniu jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základných práv, prikázal okresnému súdu vo veci konať a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd vyžiadal spis okresného súdu sp. zn. 5 C 130/2003. Zo spisu je zrejmé, že sťažovateľ je účastníkom konania o návrhu na zrušenie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ktorý podala M. Š. 3. septembra 2003.

Dňa 11. septembra 2003 okresný súd vyzval navrhovateľku, aby uviedla hodnotu predmetu sporu za účelom vyrubenia súdneho poplatku.

Dňa 18. septembra 2003 bola okresnému súdu oznámená výška hodnoty predmetu sporu.

Dňa 28. októbra 2003 bola okresnému súdu doručená plná moc na zastupovanie žalovaných v spore.

Dňa 2. februára 2004 žalovaný v 2. rade podal protinávrh.

Dňa 22. septembra 2004 okresný súd vyzval účastníkov na upresnenie návrhu v lehote 15 dní.

Dňa 28. septembra 2004 bol zaplatený súdny poplatok a doplnená plná moc.

Dňa 29. septembra 2004 žalovaný v 2. rade podal okresnému súdu návrh.

Dňa 18. januára 2005 bol upravený ďalší postup kancelárie.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd bol vo veci nečinný najmä od 2. februára 2004 do 22. septembra 2004, teda v období prevyšujúcom 7 mesiacov.

Napriek uvedenému sedemmesačnému obdobiu nečinnosti okresného súdu celková dĺžka doterajšieho konania spolu s charakterom veci zatiaľ vylučujú, že by v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 130/2003 dochádzalo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04).

Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, odmietne sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01).

V okolnostiach prípadu ústavný súd nepovažuje postup okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 5 C 130/2003 z hľadiska porušenia základného práva sťažovateľa za taký, ktorý by bol rozporný s touto ústavnou garanciou, a to napriek tomu, že predseda okresného súdu v liste sp. zn. Spr. 1525/04 z 29. septembra 2004 priznal prietahy v konaní a za tieto sa aj ospravedlnil.

V súčasnosti nemožno zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti odstrániť. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2005